

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Hlušíkem, Ph.D. ve věci

žalobce: **Y. A.**
státní příslušnost Marocké království

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra**
sídlem Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 9. 2021, č. j. OAM-420/ZA-ZA11-LE24-2021, ve věci mezinárodní ochrany,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Žalobce se podanou žalobou ze dne 27. 10. 2021 domáhal přezkoumání shora uvedeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zastaveno řízení o udělení mezinárodní ochrany na podkladě žádosti žalobce ve smyslu § 25 písm. i) ve spojení s § 10a odst. 1 písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (dále jen „zákon o azylu“).
2. Žalobce se domnívá, že byl v předcházejícím řízení jako jeho účastník zkrácen na svých právech. Uvedl, že si je zcela vědom, že jde v jeho případě o opakovanou žádost, nicméně je přesvědčen, že správní orgán v daném případě nepostupoval v souladu s § 11a zákona o azylu a nerespektoval základní zásady správního řízení; namítl, že nebyl poučen o průběhu řízení o opakované žádosti. Zároveň žalovaný nezjistil dostatečně skutkový stav.
3. Podle žalobce se žalovaný nedostatečně vypořádal se strachem žalobce z návratu do země původu. Žalobce si je zcela vědom, že uvedené zapříčinil on sám tím, že nesdělil veškeré relevantní skutečnosti v první žádosti o mezinárodní ochranu. Bylo to zapříčiněno mnoha faktory, jako je neznalost zákona a stres; ne vždy je žadatel o mezinárodní ochranu schopen poskytnout veškeré informace a důkazy, které jsou v řízení zásadní. Žalovaný se nepokusil zasadit žalobcova tvrzení do aktuálního kontextu země. Podle žalobce nebylo postaveno na jisto, zda se situace v zemi původu změnila či nikoli, aby mohla být vyloučena hrozba pronásledování.
4. Žalovaný navrhl žalobu zamítnout a uvedl, že popírá oprávněnost žalobních námitek. Odkázal na obsah spisového materiálu a dále uvedl, že žalobce v nové žádosti sice jinými slovy a barvitěji uvedl v zásadě totožné motivy svého odchodu z vlasti a neochoty se do Maroka vrátit. Je pouze zaviněním žalobce, že dílčí nová tvrzení uvedená žalobcem nebyla předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně ukončeném řízení.

Zjištění z obsahu správních spisů

5. Ze správních spisů soud zjistil, že žalobce dne 16. 11. 2020 požádal o udělení mezinárodní ochrany; jako důvod uvedl, že je Berber a Berberci jsou diskriminováni, nemůžou mezi sebou mluvit v berberštině. Musel podplatit důstojníka v armádě, aby v ní mohl sloužit. Když odcházel z Maroka, tvrdil, že jede jen jako turista do Turecka; když se nevrátil, začala se policie o něj zajímat u sestry a rodičů. Uvedl, že má strach, že kdyby se vrátil, zavřeli by jej na dlouhou dobu. Rozhodnutím žalovaného ze dne 16. 2. 2021 byla žádost žalobce zamítnuta jako zjevně nedůvodná podle § 16 odst. 2 zákona o azylu. Dne 21. 6. 2021 podal žalobce opětovně žádost o mezinárodní ochranu; v rámci poskytnutí údajů ke své žádosti uvedl, že důvod žádosti je stejný jako v předchozím řízení, je Berber a ti trpí na předsudky v Maroku. V pohovoru ke své žádosti uvedl, že jej několikrát policie bila, protože je Berber, bylo to v roce 2017 nebo 2018. Píše se, že Maroko respektuje práva a jazyk berberů, ale není to pravda. Žalobce se účastnil několika protestů za osvobození berberských vězňů.
6. Ve správním spise jsou založeny informace o zemi původu, konkrétně se jedná o Informaci OAMP: Hodnocení Maroka jako bezpečné země původu ze dne 11. 8. 2020 a Informace MZV ČR ze dne 22. 2. 2021 o situaci neúspěšných žadatelů o mezinárodní ochranu po návratu do vlasti.
7. Dne 16. 7. 2021 byla žalobci dána možnost seznámit se s podklady rozhodnutí, vyjádřit se k nim, navrhnout další podklady rozhodnutí či vyjádřit námitky proti zdrojům informací a způsobu jejich využití. Žalobce předložil fotografie, prokazující, že sloužil v armádě. Další doplnění podkladů nenavrhla a další skutečnosti neuvedl.

8. Následně dne 21. 9. 2021 rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím. Správní orgán zjistil, že žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany je již druhou v pořadí, provedl tedy srovnání tvrzení v nynější a v předchozí žádosti o mezinárodní ochranu a dospěl k závěru, že žalobce uvádí totožné motivy svého odchodu z vlasti a zároveň neuvedl žádné nové skutečnosti, které nebyly bez zavinění žalobce předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím řízení a které svědčí o tom, že by žalobce mohl být vystaven pronásledování z azylově relevantních důvodů nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a zákona o azylu. Zároveň uzavřel, že od doby co byla meritorně posuzována předchozí žádost žalobce, nedošlo v Marockém království k žádné změně, která by mohla představovat novou skutečnost ve smyslu § 11a odst. 1 písm. b) zákona o azylu.

Posouzení věci krajským soudem

9. Krajský soud přezkoumal v mezích žalobních bodů [§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)] napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Ve věci soud rozhodl bez nařízení jednání podle § 51 odst. 1 s. ř. s.
10. Krajský soud především dospěl k závěru, že žalovaný zjistil skutkový stav v potřebném rozsahu a obstaral si dostatek informací potřebných k vydání rozhodnutí. Shromážděné informace ohledně situace v Maroku soud považuje za zcela dostatečné a přiměřeně aktuální k datu vydání žalobou napadeného rozhodnutí.
11. Krajský soud dále připomíná, že v projednávané věci přezkoumává pouze to, zda byly naplněny zákonné podmínky pro zastavení řízení o udělení mezinárodní ochrany pro jeho nepřipustnost ve smyslu § 10a odst. 1 písm. e) ve spojení s § 25 písm. i) zákona o azylu. Nepřezkoumává tedy, zda žalobcem uváděné skutečnosti jsou tzv. azylově relevantní.
12. V řízení o opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany musí žalovaný podle § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu zkoumat, zda žadatel neuvedl nové skutečnosti nebo zjištění relevantní pro udělení azylu, které nemohl uplatnit v předchozím řízení (srov. rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 3. 2012, č. j. 3 Azs 6/2011 - 96). Platí přitom, že „pokud žadatel neuvedl všechny důvody své žádosti o udělení mezinárodní ochrany, jedná se o skutečnost přičitatelnou pouze jemu, a nelze akceptovat, že by toto neunesení břemena tvrzení mohl zhojit pomocí podání opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany.“, a dále „institut opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany neslouží k upřesňování či skutkovému doplňování předchozí žádosti. Jeho hlavním smyslem a účelem je postihnout případy, kdy se objeví takové závažné skutečnosti, které by mohly ovlivnit postavení žadatele a které nemohl uplatnit vlastní vinou během předchozího řízení. Zpravidla se přitom může jednat o takové skutečnosti, ke kterým došlo během času“ (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 6. 2009, č. j. 9 Azs 5/2009 - 65).
13. Ve shora citovaném rozsudku rozšířeného senátu dále dospěl uvedený soud k závěru, že „odůvodnění správního rozhodnutí o zastavení řízení pro nepřipustnost opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany proto musí vždy obsahovat zdůvodněný závěr správního orgánu o tom, že 1) žadatel v opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany neuvádí žádné nové skutečnosti či zjištění relevantní z hlediska azylu nebo doplňkové ochrany, resp. 2) pokud takové skutečnosti či zjištění uvádí, pak pouze takové, které mohl uplatnit již v předchozí žádosti, a 3) že nedošlo k takové zásadní změně situace v zemi původu, která by mohla zakládat opodstatněnost

nové žádosti o udělení mezinárodní ochrany.“ (shodně argumentoval Nejvyšší správní soud v usnesení ze dne 18. 12. 2013, č. j. 3 Azs 21/2013 - 118).

14. Námitky žalobce směřují do toho, zda žalovaný splnil povinnost uloženou mu § 11a odst. 1 písm. b) zákona o azylu, tedy posouzení existence takových nových skutečností, které by svědčily o tom, že by žalobce mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo že by mu hrozila vážná újma podle § 14a zákona o azylu. Nutno uvést, že žalobce sám neuvedl žádné nové skutečnosti, které by nadto nemohl uvést v předchozím řízení bez své viny. Novou skutečností by tedy mohla být pouze změna v bezpečnostní situaci v době od původní žádosti žalobce. Ve vztahu hodnocení bezpečnostní situace správním orgánem Nejvyšší správní soud vymezil ve svém rozsudku ze dne 3. 10. 2017, č. j. 9 Azs 185/2017 - 38, že *„v rozhodnutí o další opakované žádosti musí být alespoň stručně uvedeno, proč k relevantní změně nedošlo a jaké podklady o tom vypovídají.“* Žalovaný požadované hodnocení provedl s odkazem na relevantní podklady, přičemž s tímto hodnocením se krajský soud ztotožňuje a považuje je za dostatečné pro rozhodnutí ve věci.
15. Za situace, kdy žalobce uvedl toliko okolnosti, které uvedl již v prvním řízení o mezinárodní ochranu, resp. uvedl skutečnosti, které mohl uvést již v přechodném řízení a sám v žalobě uvedl, že si je vědom, že nesdělil veškeré relevantní skutečnosti v první žádosti o mezinárodní ochranu, lze

podle krajského soudu uzavřít, že je správný závěr žalovaného, že v mezidobě nedošlo k takové změně bezpečnostních poměrů v Maroku, které by odůvodňovaly meritorní posouzení žádosti žalobce. Žalovaný tedy správně shledal opakovanou žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany jako nepřipustnou.

Závěr a náklady řízení

16. Krajský soud tedy uzavírá, že žalobní námitky důvodnými neshledal, a proto žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
17. O náhradě nákladů řízení mezi účastníky bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobce v řízení úspěšný nebyl a žalovanému nad rámec jeho úřední činnosti žádné náklady nevznikly. Soud tedy výrokem II. tohoto rozsudku žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 14. dubna 2023

JUDr. Petr Hlušík, Ph. D.
samosoudce